

Βασιλικό Διάταγμα 16/18 Ιουλίου 1920 «Περί επεκτάσεως του Ν. 2112 και επί των εργατών, τεχνιτών και υπηρετών».

Έχοντες υπ' όψει το άρθρ.12 εδάφ.2 του Ν. 2112 π. καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας των ιδιωτικών υπαλλήλων προτάσει του ημετέρου επί της Εθνικής Οικονομίας υπουργού και μετά γνωμοδότησιν του γνωμοδοτικού συμβουλίου Εργασίας, απεφασίσαμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον 1

1. Η εκ του Ν. 2112 υποχρέωσις καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας των ιδιωτικών υπαλλήλων ισχύει εφεξής και επί των πάσης κατηγορίας εργατών, τεχνιτών και υπηρετών, υπό κάτωθι όρους και περιορισμούς.
2. Εργάτης θεωρείται, υπό της υπόψιν της εφαρμογής του παρόντος, πάς εργάτης η τεχνίτης εκατέρου φύλου και πάσης ηλικίας, εργαζόμενος επί μισθώ, αμοιβή, η αντιμισθία παρ' αρχηγώ η διευθυντή η ιδιοκτήτη επιχειρήσεως, και πάς χειροτέχνης επί μισθώ παρέχων την προσωπικήν του εργασίαν.
3. Μαθητευόμενοι η βοηθοί επιχειρήσεων θεωρούνται εργάται, εφ' όσον δεν είναι άμισθοι.
4. Ιδιωτικοί υπάλληλοι, κατ' οίκον προσλαμβανομένοι, υπάγονται ωσαύτης εις τας διατάξεις του παρόντος.
5. Των διατάξεων του Δ/τος τούτου εξαιρούνται εν γένει οι εργάται θαλάσσης.
6. Δεν υπάγονται ωσαύτως εις τας διατάξεις του παρόντος εργάται και υπηρετάι νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου η και ιδιωτικών επιχειρήσεων, εφ' όσον έχει ληφθή ειδική μέριμνα δι' αυτούς δια νόμων η κανονισμών εγκεκριμένων υπό του Κράτους.

Άρθρον 2

1. Η υποχρέωσις της καταγγελίας αφορά μόνον συμβάσεις εργασίας. Δεν αφορά συμβάσεις συναπτομένης προς εκτέλεσιν ωρισμένου έργου και μη διαρκούσας πέραν ταύτης.
2. Δεν υπάγονται ωσαύτως εις τας διατάξεις του παρόντος συμβάσεις εργασίας εφ' ων συνεφωνήθη ωρισμένη διάρκεια χρόνου η προκύπτει τοιαύτη εκ του δηλωθέντος σκοπού της εργασίας.
3. Η υποχρέωσις της καταγγελίας γενικώς άρχεται μετά παρέλευσιν διμήνου από της ενάρξεως της εργασίας, συνυπολογιζομένου του τυχόν συμφωνηθέντος χρόνου δοκιμασίας.

Άρθρον 3

1. Η προθεσμία της κατά τα ανωτέρω καταγγελίας ορίζεται ως εξής:
α) Επί εργατών, τεχνιτών, και υπηρετών βιομηχανικών εν γένει, βιοτεχνικών, μεταλλευτικών, και χειροτεχνικών επιχειρήσεων η εργασιών, πέντε τουλάχιστον ημέρας προ της λύσεως της συμβάσεως. Το αυτό ισχύει και επί μαθητευομένων, οίτινες συνεπλήρωσαν εξ μηνών υπηρεσίαν. Εάν η σύμβασις εργασίας διήρκεσε συνολικώς υπέρ το δωδεκάμηνον, συμπεριλαμβανομένου και του κατά το άρθρ.2 παρ.3 διμήνου και του τυχόν χρόνου μαθητείας η δοκιμασίας, η καταγγελία γίνεται 8 ημέρας προ της λύσεως της συμβάσεως, εάν δε διήρκεσεν, υπό τους αυτούς ως άνω όρους, υπέρ την διετίαν, 15 ημέρας προ της λύσεως. Σύμβασις εργασίας διαρκέσασα υπέρ την πενταετίαν καταγγέλλεται τουλάχιστον προ 30 ημερών, εάν δε διήρκεσε υπέρ την δεκαετίαν, τουλάχιστον προ 60 ημερών.
Οι αποζημιώσεις της παρ. 1 περίπτωση α του άρθρου 3 του Β.Δ. 16/18.7.1920, στην περίπτωση καταγγελίας συμβάσεως εργασίας εργατοτεχνιτών, βελτιώνονται πέραν των ρυθμίσεων του άρθρου 4 της από 21.3.1994 ΕΓΣΣΕ και καθορίζονται ως εξής:
α) Με τη συμπλήρωση 15 ετών υπηρεσίας, 85 ημερομίσθια
β) Με τη συμπλήρωση 20 ετών υπηρεσίας: 100 ημερομίσθια.
(β-γ.)

**Καταργήθηκαν από το άρθρο 43 του Νομ. 1836/89, ΦΕΚ Α 79. Με το ίδιο άρθρο ορίστηκε ότι από την ισχύ του παραπάνω νόμου το αναφερόμενο σε αυτά προσωπικό, απολυόμενο,

δικαιούται την αποζημίωση του άρθρου 5 σε συνδυασμό με το εδάφ. α' της παρ. 1 του άρθρ. 3 του π. νόμου Β.Δ/τος, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το Νόμ. 3198/1955.

2. Εργάται προσλαμβανόμενοι δια συμβάσεως εργασίας, επί μισθώ, υπολογιζομένω ουχί κατά χρονικόν διάστημα, αλλά κατ' αναλογίαν της παρεχομένης εργασίας (κατά μονάδα η κατ' αποκοπήν), εξομοιούνται καθ' όλα προς τους εργάτας της κατηγορίας α', εφόσον η σύμβασις συνήφθη διά χρονικόν αόριστον.

Άρθρον 4

Επί τη αιτήσει των εν ταις ως άνω κατηγορίαις προσώπων, ο εργοδότης οφείλει να εκδώσει πιστοποιητικόν περί του είδους και της διάρκειας της παρ' αυτών εκτελεσθείσης υπηρεσίας, επί τη ειδική δε αιτήσει των περί του ποίου και της διαγωγής.

Άρθρον 5

1. Εργοδότης παραλείπων την κατά ανωτέρω υποχρέωσιν της καταγγελίας καταβάλλει εις τον απολυόμενον της εργασίας ως αποζημίωσιν ποσόν ίσον προς το σύνολον των τακτικών αυτού μισθών η εν γένει αμοιβών, ας θα ελάμβανεν αντί της παρεχομένης εργασίας κατά τας εργασίμους ημέρας, προ των οποίων έδει να γίνει η καταγγελία.

2. Προκειμένου περί προσώπων ων ο μισθός καταβάλλεται κατά μονάδα εργασίας η κατ' αποκοπήν, ως ημερήσιος μισθός θεωρείται το εις μίαν ημέραν αντιστοιχούν κατά μέσον όρον ποσόν αμοιβής ην έλαβε κατά το χρονικόν διάστημα τριάκοντα εργασίμων ημερών πραγματοποιηθεισών προ της απολύσεώς του.

Άρθρο 6

1. Δύναται ο εργοδότης να καταγγείλη την σύμβασιν άνευ τρηήσεως προθεσμίας, εάν εξ ανωτέρας βίας κατέστη απολύτως και συνολικώς αδύνατος η εξακολούθησις της επιχειρήσεως και υπό τον όρον να αναφέρει εντός δύο ημερών περί τούτου ητιολογημένως εις την αστυνομικήν αρχήν του τόπου. Δύναται ωσαύτως να καταγγελθί άνευ προθεσμίας η σύμβασις, εάν εναντίον εργάτου ή υπηρέτου υπεβλήθη μήνυσις δι' αξιόποινον πράξιν διαπραχθείσαν εν τη εκτελέσει της εργασίας ή απηγγέλθη κατ' αυτού κατηγορία δι' αδίκημα εν γένει, φέρον χαρακτήρα τουλάχιστον πλημμελήματος.

2. Εάν ο εργάτης ή υπηρέτης απηλλάγη, έστω και δια βουλεύματος, δικαιούται να ζητήσει την κατά το άρθρ. 3 αποζημίωσιν.

Άρθρο 7

1. Εργάτης, τεχνίτης, υπηρέτης και εν γένει πρόσωπον ανήκον εις τινά των κατηγοριών του άρθρ. 3, προτιθέμενον να λύση την σύμβασιν εργασίας προς τον εργοδότην, οφείλει ωσαύτως να καταγγείλη αυτήν συμφώνως τω παρόντι Δ/τι. Η προθεσμία της καταγγελίας είναι ίση προς την δια τον εργοδότην ως άνω ωρισμένην.

2. Ο παραμελών την ως άνω προθεσμίαν οφείλει ν' αποζημιώσει τον εργοδότην δια ποσού ίσου προς το ήμισυ του δια τον εργοδότην ωρισμένου.

Άρθρο 8

Αποχή εργάτου ή υπηρέτου από της εργασίας, οφειλομένη εις βραχείας σχετικώς διαρκείας ασθένειαν, προσηκόντως αποδεδειγμένην, ή, προκειμένου περί γυναικός, εις λοχείαν, δεν θεωρείται ως λύσις της συμβάσεως εκ μέρους αυτού.

Άρθρο 9

1. Η μεταβολή του προσώπου του εργοδότη, οπωσδήποτε επερχόμενη, ουδαμώς επηρεάζει την εφαρμογή των υπέρ του εργάτου ή του υπηρέτου διατάξεων του παρόντος νόμου.
2. Εν περιπτώσει πτωχεύσεως της επιχειρήσεως, ο εργάτης ή υπηρέτης δικαιούται εις το 1/2 μόνον της κατά τ' ανωτέρω αποζημιώσεως, εφαρμοζομένων και εν προκειμένω υπέρ της πιστώσεως αυτού ποσών των προστατευτικών διατάξεων του Εμπορικού Νόμου.

Άρθρο 10

Είναι άκυρος οιασδήποτε σύμβασις αορίστου διαρκείας αντικειμένη εις τον παρόντα νόμον, πλην αν είναι μάλλον ευνοϊκή δια τον εργάτην ή υπηρέτην. Το αυτό ισχύει και περί εθίμου.

Άρθρο 11

Πάσα διαφορά προκύπτουσα εκ της παραβάσεως του παρόντος εκδικάζεται υπό του ειρηνοδίκου, κατά τας διατάξεις του Νόμ. ΓΠΟΔ' περί εκδικάσεως των μεταξύ εργατών και εργοδοτών διαφορών, ως ετροποποιήθη δια του Νόμ. 2193 (άρθρ. 8), αναλόγως εφαρμοζομένου.